

HƯƠNG XUÂN

Nguyễn Đạt

Ta về với gió mùa xuân
Mang theo giọt nắng phiêu bồng phương xa
Xua đi sương giá quê nhà
Đốt lên ngọn lửa thiết tha ấm nồng

Ta về theo gió mùa xuân
Tay ôm giọt nắng thơm hồng ước mơ
Tương lai là một bài thơ
Khơi xanh mạch sống chan hòa yêu thương

Ta về mang đóa quỳnh hương
Gọi tên nỗi nhớ gọi nguồn trăm năm

DÁNG XUÂN

Tia nắng hồng rực rỡ
Di trú mãi phương xa
Bỗng gặp lại quê nhà
Bỏ quên đời phiêu lãng

Ngày xuân trời bừng sáng
Nắng nghiêng gọi mời hoa
Gió hôn từng kẽ lá
Chờ trông phút giao hòa

Dáng xuân về thon thả
Áo xuân về thướt tha
Bướm ong về khiêu vũ
Hồi sinh cội mai già

GỌI XUÂN

No đầy mật nhụy đi em
Mùa xuân chẳng thiếu chi men đậm nồng
Một trời hoa trái trở bông
Và trong nắng mới nụ hồng lên ngôi

Xuân mang cơn gió đổi đời
Về nơi sóng cát một thời hồng hoang
Để cho mạch sống dâng tràn
Niềm tin yêu đến rộn ràng nơi nơi